

מן שת איהו י' דיעקב, דפרח ו' מיגיה ואשתאר עקב, ודא איהו ר' זא דהוא ישופד ראש ואתה תשופנו עקב, ובגין דא כד פרח ו' מן שת מה כתיב ביה כי שת לי אלהי"ם זרע אחר, אחר גרים דאתאבד ו' דאיהי זרע מן שת, ור' זא דשת כל שתה תחת רגליו, כל ודאי דאיהו זרע אות ברית קדש, ביהווא זמנא אתא משה בתרין לוחין דאינון ב' מן בראשית וכסי על שת ואתעביד בשת, ובאן אתר כפי ב' על שת בזמנא דאמר ויסתר משה פניו ואת ו' איהו תמונת יהו"ה, בשכר ויסתר משה פניו כי ירא מהביט, ותמונת יהו"ה יביט, ואשתלים שת.

והיינו בראשית ברא אשתלים בשית, שת סיומא דאלפא ביתא, אב רישא דאלפא ביתא, ודא הוא ר' זא דא"ת ב"ש, הכא אתתקן אב עם בן תרוייהו דא על גב דא, בכל אתר דאזלו לא אתפרשו דא מן דא, בראשית תקן א"ת ב"ש, א"ב ש"ת, אשתאר ר' ו' מן בראשית, עליה אתמר וירא ראשית לו, דאיהו ראשית חכמה וראת יהו"ה, בגוונא דא בן בגו אבא, וירא ראשית לו, מתקן רית לו נשמתא ואתקרי ראשית לו בשמיה, ואתקרי אדם בשמיה בתלת אבהן דאינון ש, אתא אדם במשה, ובמשה כליל בלא, ובגין דא ש מן משה שקיל ש' לתלת אבהן, מ"ה דיליה בגוונא דאדם קדמאה, מרכבתא שלימתא הות במשה בלחודו, כמה דהוה בתלת אבהן, ואדם עלאה הוה במשה, תלת ענפין דש אריה שור נשר, מ"ה ודמות פניהם פני אדם, ואתמר ביה משה משה תרין זמנין לקיימא ביה מה שהיה הוא שיהיה ואשר להיות כבר היה דא אדם הראשון, אשתתחו בלהו קמיה ואמרו זכאה חולקנא דאערענא כד למנדע רזין עלאין טמירין דעתיק יומין.

והיינו בראשית ברא, השתלים בשית, שת הוא סיום של אלפא ביתא, אב הראש של אלפא ביתא, וזהו הסוד של א"ת ב"ש, כאן התתקן האב עם הבן, שנייהם זה על גב זה, בכל מקום שהלכו לא נפרדו זה מזה. בראשית, שם א"ת ב"ש, א"ב ש"ת, נשארו ר' ו' מן בראשית, עליו נאמר וירא ראשית לו, שהוא ראשית חכמה וראת יהו"ה, כמו זה בן בתוך האב, וירא ראשית לו, משם הוריש לו נשמה ונקרא ראשית לו כשמו, ונקרא אדם כשמו בשלשת האבות שהם ש, בא

אדם במשה, ובמשה כולל הפל, ומשום זה ש מן משה שקול ש לשלשת האבות, מ"ה שלו כמו של אדם הראשון, מרכבה שלמה היתה במשה לבדו, כמו שהיתה בשלשת האבות, ואדם העליון היה במשה. שלשת הענפים של ש - אריה שור נשר, מ"ה ודמות פניהם פני אדם, ונאמר בו משה משה פעמים, לקים בו מה שהיה הוא שיהיה ואשר להיות כבר היה, זה אדם הראשון. השתתחו כלם לפניו ואמרו: אשרי חלקנו שפגשנו כד לדעת סודות עליונים טמירים של עתיק הימים.

אמר רבי אלעזר: נודע מפאן, שמשה מאותיותיו משמע שהוא הבל והוא שת והוא משה, והתפשטותו של משה בכל דור ודור ובכל צדיק וצדיק, והוא הולך בשלש שלש, ובכל שלש שהוא רוכב נאמר בהם לא ימושו מפיד ומפי זרע ומפי זרע. מפאן נודע שהוא לא נמצא אלא במקום שיש בו תורה, ומשום זה זכרו תורת משה עבדי.

מן שת איהו ו' דיעקב, דפרח ו' מיגיה ואשתאר עקב, ודא איהו ר' זא דהוא ישופד ראש ואתה תשופנו עקב, ובגין דא כד פרח ו' מן שת מה כתיב ביה כי שת לי אלהי"ם זרע אחר, אחר גרים דאתאבד ו' דאיהי זרע מן שת, ור' זא דשת כל שתה תחת רגליו, כל ודאי דאיהו זרע אות ברית קדש, ביהווא זמנא אתא משה בתרין לוחין דאינון ב' מן בראשית וכסי על שת ואתעביד בשת, ובאן אתר כפי ב' על שת בזמנא דאמר ויסתר משה פניו ואת ו' איהו תמונת יהו"ה, בשכר ויסתר משה פניו כי ירא מהביט, ותמונת יהו"ה יביט, ואשתלים שת.

והיינו בראשית ברא אשתלים בשית, שת סיומא דאלפא ביתא, אב רישא דאלפא ביתא, ודא הוא ר' זא דא"ת ב"ש, הכא אתתקן אב עם בן תרוייהו דא על גב דא, בכל אתר דאזלו לא אתפרשו דא מן דא, בראשית תקן א"ת ב"ש, א"ב ש"ת, אשתאר ר' ו' מן בראשית, עליה אתמר וירא ראשית לו, דאיהו ראשית חכמה וראת יהו"ה, בגוונא דא בן בגו אבא, וירא ראשית לו, מתקן רית לו נשמתא ואתקרי ראשית לו בשמיה, ואתקרי אדם בשמיה בתלת אבהן דאינון ש, אתא אדם במשה, ובמשה כליל בלא, ובגין דא ש מן משה שקיל ש' לתלת אבהן, מ"ה דיליה בגוונא דאדם קדמאה, מרכבתא שלימתא הות במשה בלחודו, כמה דהוה בתלת אבהן, ואדם עלאה הוה במשה, תלת ענפין דש אריה שור נשר, מ"ה ודמות פניהם פני אדם, ואתמר ביה משה משה תרין זמנין לקיימא ביה מה שהיה הוא שיהיה ואשר להיות כבר היה דא אדם הראשון, אשתתחו בלהו קמיה ואמרו זכאה חולקנא דאערענא כד למנדע רזין עלאין טמירין דעתיק יומין.

אמר רבי אלעזר אשתמודע מהכא דמשה מאותווי משמע דאיהו הבל ואיהו שת ואיהו משה, ואתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק, ואיהו אזיל בתלת תלת, ובכל תלת דאיהו רכיב אתמר בהון לא ימושו מפיד ומפי זרע ומפי זרע ורעך, מהכא אשתמודע דאיהו לא אשתכח אלא באתר דאית ביה אורייתא, ובגין דא זכרו תורת משה עבדי.

אדם במשה, ובמשה כולל הפל, ומשום זה ש מן משה שקול ש לשלשת האבות, מ"ה שלו כמו של אדם הראשון, מרכבה שלמה היתה במשה לבדו, כמו שהיתה בשלשת האבות, ואדם העליון היה במשה. שלשת הענפים של ש - אריה שור נשר, מ"ה ודמות פניהם פני אדם, ונאמר בו משה משה פעמים, לקים בו מה שהיה הוא שיהיה ואשר להיות כבר היה, זה אדם הראשון. השתתחו כלם לפניו ואמרו: אשרי חלקנו שפגשנו כד לדעת סודות עליונים טמירים של עתיק הימים.

אמר רבי אלעזר: נודע מפאן, שמשה מאותיותיו משמע שהוא הבל והוא שת והוא משה, והתפשטותו של משה בכל דור ודור ובכל צדיק וצדיק, והוא הולך בשלש שלש, ובכל שלש שהוא רוכב נאמר בהם לא ימושו מפיד ומפי זרע ומפי זרע. מפאן נודע שהוא לא נמצא אלא במקום שיש בו תורה, ומשום זה זכרו תורת משה עבדי.